

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 664)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

PØU, Alm. del - bilag 74 (Løbenr. 12056)
SAU, Alm. del - bilag 349 (Løbenr. 12202)
FIU, Alm. del - bilag 124 (Løbenr. 12274)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	N.1	5. marts 1999

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 12. marts 1999 fremsendes vedlagt Økonomiministeriets tillæg vedrørende punkterne 2, 6 og 7, til Økonomiministeriets notat over punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 15. marts 1999.

**Aktuelt notat til mødet i Folketingets Europaudvalg den 12. marts 1999
vedrørende ECOFIN den 15. marts 1999**

**Dagsordenspunkt 2: Implementering af
stabilitets- og vækstpagten**

ECOFIN ventes på mødet den 15. marts 1999 at drøfte Spaniens, Belgiens, Tysklands, Frankrigs og Luxembourgs stabilitetsprogrammer, der gennemgås særskilt nedenfor.

I ECOFIN-ministrenes erklæring fra den 1. maj 1998 forpligter alle medlemslandene sig til senest med udgangen af 1998 at fremlægge et nationalt

stabilitets- eller konvergensprogram. I opfølgning af drøftelsen af både stabilitets- og konvergensprogrammer udarbejder ECOFIN-rådet en udtalelse om hvert EU-lands program, herunder om overensstemmelsen med stabilitets- og vækstpagtens mellemfristede mål om tæt på balance eller overskud på de offentlige budgetter.

Dagsordenspunkt 2A: Spaniens stabilitetsprogram

Det overordnede mål i det spanske stabilitetsprogram er at fremme en ikke-inflationær beskæftigelsesorienteret vækst via budgetmæssig konsolidering og strukturelle reformer.

Programmet lægger op til, at Spanien vil efterleve stabilitets- og vækstpagtens mellemfristede målsætning om en budgetstilling tæt på balance eller overskud. Således ventes det offentlige budgetoverskud i 2002 at være 0,1 pct. af BNP.

Tabel 1 giver en samlet oversigt over programmets økonomiske nøgletal.

Tabel 1. Makroøkonomiske nøgletal for Spanien

	1998	1999	2000	2001	2002 ¹⁾
			¹⁾	¹⁾	
	- Pct.v is ændri ng i f.t. året før -				
BNP, realt Inflation ²⁾ Beskæftigelse	3,8 2,4 3,5	3,8 2,1 2,8	3,3 1,9 2,3	3,3 1,9 2,3	3,3 1,9 2,3
Ledighed (pct. af arb.).	18,7	17,1	12,8	12,8	12,8
	- Pct. af BNP				
	-				
Offentlig budgetsaldo Offentlig gæld	-1,9 67,4	-1,6 66,4	-1,0 64,3	-0,4 61,9	0,1 59,3

1) Tallene for BNP-vækst, inflation, beskæftigelsesvækst og ledighed er i programmet gengivet som gennemsnit for årene 2000-2002.

2) BNP-deflatoren. HICP vurderes at have været knap 2 pct. i 1998.

Det spanske stabilitetsprogram peger på, at det offentlige budget i 1998 har udvist et underskud på 1,9 pct. af BNP. Underskuddet ventes at blive reduceret gradvist frem mod år 2002.

Spanien har gennemført en skattereform rettet mod personlig indkomst, der er trådt i kraft fra starten af 1999. Hovedelementerne i reformen er en sænkning af minimums- og marginalsattesatsen med henholdsvis 2 pct.point og 8 pct.point til 18 pct. og 48 pct. Desuden ændres nogle fradragsordninger. Det vurderes i

programmet, at reformen i 1999 og 2000 koster ca. 0,6 pct. af BNP i skatteindtægter.

Den budgetmæssige position i 2002 vurderes at være tilstrækkelig til at sikre, at budgetunderskuddet vil kunne holdes inden for referenceværdien på 3 pct. af BNP under et normalt konjunkturforløb. Kommissionen har vurderet, at underskud på mindre end 0,4 pct. af BNP i 2002 vil efterlade nok plads på budgettet til at undgå budgetunderskud på mere end 3 pct. af BNP under et normalt økonomisk tilbageslag.

Det er vurderingen, at prognosens vækstforudsætninger er ambitiøse, men ikke urealistiske. Den seneste tids afmatning i EU bevirker, at der er en risiko for, at væksten i 1999 bliver mindre end 2 pct. Programmet forudsætter endvidere en BNP-vækst i Spanien på 3,8 pct. i 1999. OECD's seneste skøn på BNP-væksten i Spanien i 1999 er 3,4 pct. Set i lyset af den seneste vækstafmatning er der yderligere nedadgående risici i forbundet med skønnet.

Kommissionen vurderer, at den - set i forhold til EU - høje vækst i Spanien ikke giver anledning til makroøkonomiske ubalancer. Strukturelle ændringer, højere investeringsrater og den gennemførte skattereform vurderes at bidrage til at holde inflationspresset i ave.

Dagsordenspunkt 2B: Belgiens stabilitetsprogram

Programmet lægger op til, at Belgien vil efterleve stabilitets- og vækstpagtens mellemfristede målsætning om en budgetstilling tæt på balance eller overskud. Således ventes den offentlige budgetsaldo i 2002 at være -0,3 pct. af BNP.

Tabel 2 giver en samlet oversigt over programmets økonomiske nøgletal, herunder den offentlige budgetsaldo og gæld i Belgien for årene 1998-2002.

Tabel 2. Makroøkonomiske nøgletal for Belgien

	1998	1999	2000	2001	2002
	- Pct. v is ændri ng i f.t. året før -				
					2,3 1,1
BNP, realt	2,8 1,4	2,4 1,4	2,3 1,1	2,3 1,1	0,5
Inflation	1,1	1,0	0,6	0,5	
Beskæftigelse ²⁾					
Ledighed (pct. af arb.)	9,3	8,6	8,1	-	-
	- Pct. af BNP -				
					-0,3
Offentlig budgetsaldo	-1,6117,5	-1,3114,5	-1,0112,2	-0,7109,6	106,8
Offentlig gæld					

1) BNP-deflatoren. Ifølge HICP vurderes inflationen i 1998 at have været tæt på 1 pct.

2) Egne skøn baseret på stabilitetsprogrammet.

Det belgiske stabilitetsprogram peger på, at det offentlige budget i 1998 har udvist et underskud på 1,6 pct. af BNP. Underskuddet ventes at blive reduceret gradvist frem mod år 2002 til et underskud på 0,3 pct. af BNP.

Den ventede konsolidering på de offentlige budgetter frem mod år 2002 består af en stigning på udgiftssiden, der er mindre end væksten i det nominelle BNP således, at de offentlige udgifter falder fra 48,5 pct. af BNP i 1998 til 46,2 pct. af BNP i 2002. Indtægtssiden ventes også at vokse med mindre hastighed end det nominelle BNP, så offentlige indtægter falder fra 47,0 pct. af BNP i 1998 til 45,9 pct. af BNP i 2002. Det er værd at bemærke, at den primære budgetsaldo i hele perioden er i overskud med 6,0 pct. af BNP.

Den finanspolitiske konsolidering skal ifølge programmet ske sideløbende med den beskæftigelsespolitik, der blev lanceret i den første "National Plan for Employment". Den går dels ud på gradvist at reducere arbejdsgiverbidrag til det gennemsnitlige niveau for Belgiens tre største handelspartnere. I perioden 1999-2005 skulle dette give en reduktion i lønomkostningerne på 3,4 pct. Dels går den ud på at begrænse lønstigningerne i Belgien, så de ikke overstiger den forventede gennemsnitlige lønstigning i Belgiens tre største handelspartnere.

Den budgetmæssige position i 2002 vurderes at være tilstrækkelig til at sikre, at budgetunderskuddet vil kunne holdes inden for traktatens referenceværdi på 3 pct. af BNP under et normalt konjunkturforløb.

Det er vurderingen at prognosens vækstforudsætninger for 1999 er ambitiøse, men dog realistiske. Rammer den seneste tids afmatning i EU også Belgien, er der en reel risiko for, at væksten i 1999 bliver mindre end de ventede 2,4 pct.

Følsomhedsanalyser i programmet tyder på, at den 'sneboldeffekt', der kan være som følge af rentebetalinger på den store offentlige gæld, ikke vil gøre sig gældende med mindre renten stiger meget. Kommissionen vurderer, at et primært budgetoverskud på ca. 3 pct. i perioden 1999-2002 er nok til at gælden stabiliserer sig på nuværende niveau.

Dagsordenspunkt 2C: Luxembourgs stabilitetsprogram

Ifølge Luxembourgs stabilitetsprogram, vil landet efterkomme stabilitets- og vækstpagtens mellemfristede målsætning om en budgetstilling tæt på balance eller overskud. Således ventes det, at Luxembourg vil have overskud på det offentlige budget på godt 1 pct. af BNP i alle årene fra 1999 til 2002. Luxembourgs samlede offentlige gæld androg 6,7 pct. af BNP i 1997.

Tabel 3 giver en samlet oversigt over programmets økonomiske nøgletal, herunder overskuddene på det offentlige budget i Luxembourg for årene 1998-2002.

Tabel 3. Makroøkonomiske nøgletal for Luxembourg.

	1998	1999	2000	2001	
					- Pct.v is ændri ng i f.t. året før -
BNP, reall Inflation ¹⁾ Beskæftigelse	5,7 4,5	1,7 -	3,4 -	1,5 -	3,7 1,8
Ledighed (pct. af arb.).	3,1	3,1	3,1	3,1	3,1
					- Pct. af BNP -
Offentlig budgetsaldo Offentlig gæld	2,1 6,7	1,1 -	1,2 -	1,3 -	1,7 -

1)BNP-deflatoren.

Den offentlige budgetsaldo viste et overskud på 2,1 pct. af BNP i 1998, hvor der var en høj økonomisk aktivitet med en real vækst i BNP på 5,7 pct. I perioden 1999-2002 forventes en årlig real vækst i BNP på ca. 3,7 pct. Budgetoverskuddet vil i 1999 falde til 1,1 pct. af BNP, hvorefter det ventes gradvist at stige til et overskud på 1,7 pct. af BNP i år 2002. Der vil således fortsat være et meget lavt niveau for den offentlige gæld, der i 1997 udgjorde 6,7 pct af BNP.

I lyset af de usikre internationale konjunkturer er det hensigtsmæssigt, at Luxembourg opererer med en passende sikkerhedsmargin for den økonomiske aktivitet i tilrettelæggelsen af finanspolitikken, således at man kan undgå underskud på de offentlige budgetter på over 3 pct. af BNP, selv i en situation med ugunstige konjunkturer. Det er Kommissionens vurdering, at den fortsatte konsolidering af de offentlige finanser i Luxembourg er i god overens stemmelse med dette.

Dagsordenspunkt 2D: Tysklands stabilitetsprogram

Programmet opererer med en reduktion af det offentlige budgetunderskud fra 2½ pct. af BNP i 1998 til 1 pct. af BNP i 2002. Tyskland vurderer på den baggrund selv, at programmet opfylder stabilitets- og vækstpagten.

Tabel 4 giver en samlet oversigt over programmets økonomiske nøgletal, herunder det offentlige budget og gæld i Tyskland for årene 1998-2002. Det skal bemærkes, at nogle af tallene for inflation, vækst og beskæftigelse ikke er opgjort for hvert enkelt år. Ligeledes er der ikke angivet tal for arbejdsløsheden.

Tabel 4. Makroøkonomiske nøgletal for Tyskland

	1998	1999	2000	2001	2002
					- Pct.v is ændri ng i f.t. året før -
BNP, reall	3	2			2½ i gns.
Inflation	1	1			2 i gns.
Beskæftigelse	0	½			½ i gns.
Ledighed (pct. af arb.).		- ikke angivet -			

- Pct.
af BNP
-

					-1
Offentlig budgetsaldo	-2½	-2	-2	-1½	
Offentlig gæld	61	61	61	60½	59½

Det tyske stabilitetsprogram opererer således med en beskeden reduktion af den offentlige gæld i pct. af BNP fra 61 pct. i 1998 til 59½ pct. i 2002. Det er imidlertid bemærkelsesværdigt, at der de første år ikke reelt sker nogen ændring i hverken budgetunderskud eller gældsrate. Da de automatiske stabilisatorer i 2002 vil kunne virke fuldt ud, uden at grænsen for det offentlige underskud på 3 pct. overskrides, vurderer Tyskland selv, at målet om et moderat underskud på 1 pct. af BNP er i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens krav om en efterlevelse af en mellemfristet målsætning om en saldo tæt på balance eller i overskud over et normalt konjunkturforløb.

Den planlagte konsolidering skal finde sted ved, at stigningen i de offentlige udgifter begrænses til at vokse med højst 2 pct. hvert år. Med en forventet stigning i det nominelle BNP på 4 pct. indebærer det en reduktion af den offentlige gældsrate.

Den tyske regering erklærer direkte i programmer, at da et budgetunderskud på 1 pct. af BNP i 2002 allerede vil leve op til vækst- og stabilitetspagten, forudses der ikke et budgetunderskud på mindre en 1 pct. af BNP. I tilfælde af højere vækst end forventet vil det ekstra råderum primært blive benyttet til skattenedsættelser o.l.

Tyskland afslutter stabilitetsprogrammet med en beskrivelse af tiltag, der kan begrænse de offentlige udgifter og bidrage til vækst og beskæftigelse. Her gøres det klart, at den tyske regerings primære mål er reduktion af den høje arbejdsløshed ved brug af "alle mulige midler". Den økonomiske politik vil blive baseret på en hensigtsmæssig kombination af udbuds- og efterspørgselspolitik.

De kommende år vil der ske reformer af sygesikring og af den offentlige sektor generelt for at skabe plads til den forventede stigning i pensionsudgifterne i fremtiden.

Dagsordenspunkt 2E: Frankrigs stabilitetsprogram

Formålet med det franske program (som kaldes "Flerårigt program for de offentlige finanser") er for det første, at det skal fastlægge det ønskede reale niveau af offentlige udgifter, der er nødvendigt for at finansiere regeringens prioriteter. For det andet skal det gradvist reducere det offentlige lånebehov i det omfang den økonomiske vækst tillader det. For det tredje skal skatter og sociale bidrag reduceres for at skabe vækst og beskæftigelse.

Offentlig budgetsaldo	-2,9	-2,3	-1,7 ¹⁾	-1,2 ¹⁾	
Offentlig gæld	58,2	58,7	58,5 ¹⁾	57,9 ¹⁾	57,1 ¹⁾

1) Tallene er baseret på "best-case scenario", som iflg. programmet er "målet for den økonomiske politik". Det opstillede alternative scenario er baseret på 2,5 pct. vækst i gennemsnit og medfører et budgetunderskud i 2002 på 1,2 pct. af BNP samt en offentlig gæld på 58,3 pct. af BNP.

Det private forbrug ventes at bidrage betydeligt til væksten. Desuden er der behov for øgede investeringer efter det lave niveau de seneste år. Endelig forventes der en mere positiv international økonomi fra 2000 og frem. Blandt andet forventes de asiatiske lande at nå vækstrater på 7 pct. p.a.

Det nævnes direkte i programmet, at finanspolitikken vil skabe gode omgivelser for holdbare lave renter. Der er nemlig ingen trusler mod prisstabiliteten, budgettilpasningerne vil fortsætte, og med lave renter undgås det, at euroen stiger i værdi. Det nævnes dog også, at såfremt pengepolitikken også tager højde for situationen i andre euro-lande, vil den næppe kunne understøtte væksten i Frankrig så meget som ønsket. Dog "virker det rimeligt at antage, at ECB's pengepolitik fortsat vil være rettet mod vækst".

Det er formålet at reducere både skatter og sociale bidrag, og såfremt væksten overstiger de lavest forventede 2,5 pct. p.a. vil en del af de forbedrede finanser blive anvendt til at nedbringe skatterne.

Den franske regering ønsker at fastholde de offentlige udgifters reale niveau, selv hvis væksten ikke lever op til forventningerne. Det kan umiddelbart skabe komplikationer i forhold til stabilitets- og vækstpagten, da den forventede vækst i forvejen formentlig ligger i overkanten af det realistiske.

Nærhedsprincippet

Fremlæggelse af nationale stabilitetsprogrammer i ECOFIN skal ses i lyset af den gensidige påvirkning mellem medlemslandenes økonomier. Derved er der en gevinst ved at samordne og koordinere medlemslandenes økonomiske politikker, som inden for rammerne af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier og stabilitets- og vækstpagten er de enkelte landes ansvar.

Notat til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 1999.

vedr. ECOFIN den 15.marts 1999

Dagsordenspunkt 6: Det afgiftsfrie salg

1. Baggrund og indhold

På det Europæiske Råds møde i Wien den 11.-12. december 1998 blev det besluttet at anmode Kommissionen og Rådet (økonomi og finans) om inden marts 1999 at undersøge, hvilke beskæftigelsesproblemer der kan opstå og på grundlag af forslag fra Kommissionen drøfte, hvordan disse problemer kan løses, herunder muligheden af en begrænset forlængelse af overgangsordningerne.

Kommissionen har som følge deraf udarbejdet en meddelelse om de beskæftigelsesmæssige aspekter ved ophøret af det afgiftsfrie salg.

Meddelelsen indeholder en økonomisk analyse, der i store træk er sammenfaldende med den danske analyse, både i argumenter og resultater. Kommissionens argumenter og resultater kan sammenfattes i følgende:

Ordningen er konkurrenceforvridende

Det samlede tab i skatter og afgifter fra det afgiftsfrie salg vurderes at være op til ca. 2 mia. euro i EU i 1996. Et konservativt skøn er mindst 1 mia. euro. Kommissionen nævner, at dette beløb kan bruges til at eksperimentere med nedsat moms på arbejdskraftintensive serviceydelser. Herudover nævnes, at en sænkning af skatterne for de lavest lønnede med 1 mia. euro vil være endnu mere effektiv og vil kunne skabe 20.000 jobs.

3. Der er ikke nogen alvorlige beskæftigelseseffekter på makroplan. Der kan dog være lokale beskæftigelsesproblemer.

4. Det samlede umiddelbare tab af arbejdspladser baseret på landenes indberetninger er væsentlig lavere end industriens opgørelse. De 11 lande, som har lavet skøn over tabte arbejdspladser, når frem til ca. 50.000 jobs, heraf opgør Spanien antal tabte arbejdspladser til ca. 22.000. Sektorens opgørelse på 140.000 arbejdspladser svarer til den samlede beskæftigelse i sektoren også ved salg til rejser ud af EU.

5. Med udfasningen af de forvridende effekter forventer Kommissionen på længere sigt en samlet positiv beskæftigelseseffekt.

6. Der vil stadig være basis for beskæftigelse ved salg på færger, fly og i lufthavne som følge af lokaliseringsfordele. De rejsende har et incitament til at handle, når de alligevel er på færgen eller i lufthavnen og mange af de solgte varer er ikke billigere end uden for de afgiftsfrie områder. Salget af de mest beskattede varer (spiritus og tobak) udgør kun 49 pct. af det samlede afgiftsfrie salg.

Meddelelsen indeholder ligeledes en analyse af konsekvenserne af en forlængelse af overgangsperioden, som kan tage flere former: en forlængelse i en given periode, eller begrænset til visse sektorer eller visse produkter, eller gradvis indfasning af moms og afgifter.

Der fremføres dog en række argumenter imod en forlængelse som kan sammenfattes i følgende:

1. Et forslag om forlængelse af det afgiftsfri salg vil medføre en konkurrenceforvridning, herunder mellem forskellige transportformer f.eks. fly overfor tog. Der er derfor en ægte risiko for at de aktører der rammes negativt af beslutningen (jernbaner og detailhandel) vil lægge sag an ved EU-domstolen. Et forslag fra Kommissionen vil skulle være i overensstemmelse med statsstøtteregele.
2. Der er en risiko for at enhver forlængelse vil være i modstrid med EU-politikken på andre områder, f.eks. sundhedspolitik ved at fremme adgangen til lavt beskattet tobak og spiritus.
3. Som et af sine vigtigste argumenter nævner Kommissionen tabet af troværdighed. En lang række af Fællesskabets politikker er baseret på troværdighed og politisk commitment. Her nævner Kommissionen som eksempel adfærdskodeksen for selskabsbeskatning, der indeholder overgangsperioder for afvikling af forvridende skatteordninger.
4. I forbindelse med analysen af konsekvenserne af en gradvis indfasning af moms og punktafgifter argumenterer Kommissionen for at en forlængelse af det afgiftsfri salg vil stride mod punktafgiftsdirektivet, der foreskriver, at der kun må være et afgiftsniveau i hvert land.

Meddelelsen indeholder desuden en analyse af hvilke politiske instrumenter, der er til rådighed for medlemslandene for at afbøde de lokale beskæftigelsesmæssige konsekvenser:

1. Kommissionen henviser til allerede eksisterende strukturfonde og ordninger. Disse er beskrevet i Kommissionens arbejdsrapport, der blev cirkuleret på ECOFIN i december. Kommissionen henviser til de ikke brugte strukturfondsmidler for den nuværende periode, der er opgjort i annek 3.
2. I det tilfælde at kravene om statsstøtte fra art. 92 er opfyldt vil det være muligt at give statsstøtte i specifikke lokalområder og industrier.
3. Sluttelig nævner Kommissionen muligheden for at gennemføre et specifikt initiativ til støtte for de mest berørte regioner, hvis der er områder eller sektorer, som ikke er dækket af de nuværende ordninger.

Konkluderende indeholder meddelelsen således en fastholdelse af at konsekvenserne for beskæftigelsen er tidsbegrænset og specifik både for så vidt angår geografiske områder og sektorer som bliver påvirket. På lidt længere sigt viser Kommissionens analyse i lighed med den danske, at der kan ske en positiv effekt på beskæftigelsen.

Endvidere finder Kommissionen ikke, at en forlængelse af det afgiftsfrie salg vil kunne løse de begrænsede og specifikke beskæftigelsesproblemer, som ophøret af det afgiftsfrie salg giver anledning til.

For at imødegå de begrænsede beskæftigelsesmæssige problemer henviser Kommissionen til de eksisterende instrumenter og henstiller til medlemslandene at de i fuldt omfang udnytter strukturfondsmidlerne bl.a. i fremtiden. I tillæg, hvis Rådet finder det hensigtsmæssigt, er der mulighed for at udforme en ny foranstaltning som svar på de begrænsede og specifikke beskæftigelsesproblemer, der er blevet peget på, i form af en skræddersyet finansiel foranstaltning på EU-plan, som Kommissionen vil være rede til at fremsætte forslag om, hvis Rådet ønsker det.

Sammenfattende vurderer Kommissionen i meddelelsen af 17. februar 1999, at de negative beskæftigelsesmæssige konsekvenser er lokale og midlertidige, og at der på lang sigt kan blive en positiv effekt. Kommissionen vil ikke fremsætte et

forslag om en generel forlængelse af det afgiftsfrie salg. Kommissionen er derimod villig til at fremlægge et forslag til afbødning af de lokale beskæftigelsesmæssige konsekvenser i særligt berørte egne, hvis Rådet opfordrer dertil.

Det forventes, at det tyske formandskab på ECOFIN vil lægge op til konklusioner om en forlængelse af fritagelsen for punktafgifterne med ca 2½ år, og med indfasning af moms pr. 1. juli 1999.

2. Nærhedsprincippet

Da det afgiftsfrie salg foregår i trafikken mellem medlemslandene ses bestemmelser herom bedre at kunne fastsættes på Fællesskabsplan end af medlemslandene enkeltvis.

3. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været oppe i Folketingets Europaudvalg i forbindelse med samrådet den 22. januar 1999 og var desuden oppe i forbindelse med beslutningen i ECOFIN i november 1991.

J. nr. 92-634-1

april/7/1999

OEM0130

Notat til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 1999.

vedr. ECOFIN den 15.marts 1999

Dagsordenspunkt pkt 7: Beskatning

I. Beskatning af opsparing

1. Baggrund

ECOFIN skal modtage en rapport fra formandskabet om kontakten med tredjelande vedr. direktivforslaget om sikring af en reel minimumsbeskatning af renteindtægter fra opsparing i Fællesskabet.

Direktivforslaget omfatter tilfælde, hvor en fysisk person i et EU-medlemsland modtager renter fra en skyldner i et andet EU-medlemsland eller andre renter, som betales gennem en betalingsagent i et andet EU-medlemsland. Efter forslaget skal beskatningen af renterne sikres enten ved opkrævning af en kildeskat på mindst 20 pct. eller ved indberetning af udveksling af oplysninger om betalingen.

Der er nærmere redegjort for forslagens indhold i notat af 29. maj 1998 til Europaudvalget.

Efter forslagens artikel 11 skal EU indlede forhandlinger med vigtige tredjelande for at sikre en reel beskatning af renter, som betalingsagenter i disse lande udbetaler til personer i EU.

På ECOFIN's møde den 1. december 1998 fik formandskabet mandat til, at en trojka bestående af Østrig, Tyskland og Finland tog kontakt med Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino for at høre disse lande, om de er interesseret i at blive omfattet af direktivets system.

Kommissionen ventes at fremlægge en mundtlig redegørelse om status for kontakterne med tredjelande på ECOFIN den 15. marts 1999.

2. Nærhedsprincippet

Forslaget om beskatning af opsparing har til formål at begrænse mulighederne for skatteunddragelse mellem EU. Disse tiltag ses bedre at kunne gennemføres på Fællesskabsplan ved en fælles retsakt end af de enkelte medlemslande. I forhold til gældende ret kræves i givet flad en EU-retsakt.

3. Tidligere forelæggelse

Forslaget om opsparing har tidligere været forelagt Europaudvalget, senest den 27. november 1998.

II. Energibeskatning

-Interimsrapport

1. Baggrund og indhold

På det Europæiske Råds møde den 11.-12. december 1998 blev ECOFIN-rådet bedt om at fortsætte arbejdet med en ramme for beskatningen af energi på grundlag af ECOFIN-rådets rapport til Det Europæiske Råd.

Rapporten konkluderede, at et flertal blandt medlemslandene støtter den grundlæggende struktur i direktivforslaget, mens enkelte medlemslande anser direktivforslaget for at give anledning til grundlæggende problemer. I rapporten foreslås, at Rådet fortsætter arbejdet og blandt andet søger at afklare hvilke særlige grundlæggende problemer, herunder sociale problemer, medlemslandene har med det foreliggende direktivforslag.

På møder i Rådsgruppen vedrørende finansielle spørgsmål i starten af 1999 undersøgte medlemslandenes særlige og grundlæggende problemer vedrørende hhv. beskatningen af nye energiprodukter, energiprodukter, der allerede beskattes, og beskatningen af den energiintensive industri.

Ud over de enkelte landes egne løsningsforslag til enkelte særlige problemområder, er der nævnt følgende mere generelle løsningsmuligheder for disse problemer:

- Reducerede satser i særlige geografiske områder
- Fleksible tidspunkter for forhøjelse af minimumssatserne i nogle medlemslande
- Mulighed for reducerede satser eller fritagelser af særlige politiske hensyn

Vedrørende den energiintensive industri enedes gruppen om, at der må gennemføres særlige lempelser eller lignende. Der må dog gennemføres yderligere undersøgelser før dette spørgsmål kan gives videre til ECOFIN-Rådet.

Det er hensigten, at ECOFIN skal tage rapporten og de skitserede problemer til efterretning samt give mandat til på dette grundlag at fortsætte de tekniske undersøgelser med henblik på at rapportere yderligere fremskridt til ECOFIN den 25. maj 1999.

2. Nærhedsprincippet

Af hensyn til det indre markeds funktion og for at sikre lige vilkår for erhvervslivet i hele Europa bør der gælde fælles minimumssatser i EU. Uden fælles minimumssatser bliver lande, der søger at opfylde målsætningerne om reduktioner af energiforbruget og de deraf følgende emissioner af CO₂, svovl etc., udsat for en urimelig konkurrence fra lande uden afgifter. Dette reducerer mulighederne for at forfølge miljø- og energipolitiske målsætninger. Tiltag på dette område ses derfor med fordel at kunne foretages på Fællesskabsplan ved en fælles retsakt fremfor af de enkelte medlemslande

3. Tidligere forelæggelse

Energibeskatning har senest været forlagt Europaudvalget den 27. november 1998.

III. Forslag om reduceret moms på arbejdskraftintensive tjenesteydelser

- Præsentation ved Kommissionen

1. Baggrund og indhold

Det forventes, at Kommissionen på ECOFIN mødet den 15. marts 1999 vil præsentere sit nye forslag om en forsøgsordning vedrørende nedsat moms for arbejdskraftintensive tjenesteydelser KOM(1999)62.

Baggrunden for forslaget er, at i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Wien i december 1998 siges der følgende: " Kommissionen opfordres desuden til at tillade de medlemsstater, der måtte ønske det, at eksperimenterer med nedsatte momssatser på arbejdskraftintensive tjenesteydelser, som ikke er udsat for grænseoverskridende konkurrence."

Kommissionens forslag er en to-trins raket.

Det foreliggende forslag indeholder betingelserne for, at medlemslandene kan få tilladelse til at anvende ordningen i perioden 1. januar 2000 til 31. december 2002.

Det er hensigten, at disse grundlæggende elementer skal vedtages af Rådet med enstemmighed inden udgangen af juni 1999.

Medlemslandene skal herefter inden den 1. september 1999 komme med konkrete ønsker om ydelser, der ønskes omfattet af en reduceret momssats i det pågældende land. Medlemslandene kan efter denne dato ikke fremsætte yderligere ønsker om at anvende en reduceret sats i ovennævnte periode.

Kommissionen fremsætter herefter et forslag, der skal vedtages af Rådet med enstemmighed, der giver de enkelte lande tilladelse til at anvende en reduceret sats for visse konkrete arbejdsintensive tjenesteydelser.

Hvis det efter Rådets godkendelse senere viser sig, at en nedsættelse medfører konkurrenceforvridning, kan Kommissionen fremsætte forslag om ophør af ordningen. Et sådant ophør skal vedtages med kvalificeret flertal af medlemslandene.

Kriterierne for at en ydelse kan være omfattet af forsøgsordningen

For at en ydelse kan være omfattet af forsøgsordningen skal den opfylde følgende kriterier:

- være arbejdskraftintensiv,
- leveres direkte til den endelige forbruger,
- være hovedsagelig af lokal karakter, således at reduceret moms ikke medfører (grænseoverskridende) konkurrenceforvridning, samt
- anvendelse af en reduceret sats på tjenesteydelsen må ikke lægge hindringer i vejen for funktionen af det indre marked.

For at Kommissionen kan undersøge om dette er opfyldt skal medlemslandene bl.a. indsende oplysninger, der nøje beskriver ydelsen samt beskriver sammenhængen mellem momsnedsættelsen og øget efterspørgsel efter arbejdskraft.

På ECOFIN mødet den 15. marts 1999 forudses ikke nogen egentlig forhandling af forslaget, men kun en præsentation af forslaget fra Kommissionen med enkelte kommentarer hertil fra medlemslandenes side.

3. Nærhedsprincippet

For at sikre at forsøgsordningerne ikke indebærer konkurrenceforvridning EU-landene imellem ses forsøgs-ordningen bedre at kunne gennemføres på Fællesskabsplan ved en fælles retsakt end alene af de enkelte medlemslande. I forhold til gældende ret kræves i givet fald en EU-retsakt.

4. Tidligere forelæggelse

Spørgsmålet om lavere moms på arbejdsintensive tjenesteydelser har senest været forelagt Europaudvalget den 13. februar 1998.